

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221781
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117221781.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX H., zastúpeného Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 8, Prešov proti žalovanému: E. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX M., zastúpeného Mgr. Ivanom Mazancom, advokátom, so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, o zaplatenie 10.450 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 28.02.2019, č. k. 19C/33/2017 - 85, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Mení sa uznesenie vo výroku III. tak, že stranám sporu sa náhrada trov prvoinštančného konania nepriznáva.

II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto, cit.:

„I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Z r u š u j e zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením zo dňa 06.11.2017, č.k.: 19C/33/2017-18.

III. P r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

2. V odôvodnení uviedol, že rozhodol o zastavení konania na základe späťvzatia žaloby žalobcom zo dňa 28.02.2019, ktorý žiadal konanie zastaviť, vrátiť súdny poplatok zo žaloby a nepriznať stranám nárok na náhradu trov konania, poukazujúc pritom na zistenia v rozhodnutiach súdov vo veciach týkajúcich sa strán sporu, ktoré odôvodňujú aplikáciu § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby a žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP, nezistiac pritom dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu výroku III. o náhrade trov konania podal odvolanie v zákonnej lehote žalobca. Svoje odvolanie oprel o skutočnosť, že súd už v právne a skutkovo obdobnej veci rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/37/2017 zo dňa 16.05.2018 rozhodol o trovách konania rovnako, ako navrhuje rozhodnúť on. Súd v danej veci svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v spore bol síce úspešný žalovaný a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP, avšak v záujme naplnenia princípu spravodlivosti, ktorý súd považuje za zásadný, aplikoval § 257 CSP a úspešnému žalovanému tento nárok po zohľadnení okolností nepriznal. Podotkol, že správnosť

tohto postupu bola potvrdená aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/72/2018 zo dňa 13.11.2018. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému sa tento nárok nepriznáva.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý považoval odvolanie žalobcu za účelové a neopodstatnené, pričom sa stotožnil s vysporiadaním, s procesnými podmienkami a závermi súdu prvej inštancie vo všetkých bodoch napadnutého uznesenia. Nárok žalovaného v rozsahu výroku III. napadnutého uznesenia na náhradu trov konania v rozsahu 100 % považoval za vecne správny s poukazom na aplikáciu § 256 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keďže je zrejmé, že žalobca zavinil zastavenie konania. Do pozornosti odvolaciemu súdu dal obdobnú vec vedenú na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/38/2017, kde bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % a náhradu trov druhoinsťančného konania v rozsahu 100 %. Navrhol potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

7. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zastavil konanie a pri rozhodovaní o trovách úspešného žalovaného v konaní aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca procesne zavinil zastavenie konania a neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Odvolateľ žiada aplikáciu ust. § 257 CSP vo vzťahu k trovám prvoinštančného konania medzi ním a žalovaným. Poukazuje pritom na právne posúdenie Okresného súdu v Prešove v obdobnej veci vedenej pod sp. zn. 11C/37/2017, ktoré zohľadnilo princíp spravodlivosti pri rozhodovaní o trovách konania a aplikovalo ust. § 257 CSP s poukazom na okolnosti sporu. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania s poukazom na inú obdobnú vec Okresného súdu v Prešove sp. zn. 9C/38/2017, kde bola aplikovaná zásada úspechu.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalobcu i žalovaného) a definitívne ju vyriešiť v rámci aplikácie právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 256 ods. 1 CSP. Pre vyriešenie otázky náhrady trov konania je kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za zastavenie konania, teda ktorá zo strán zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 CSP (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa).

11. Zo slovného znenia zákonného ustanovenia § 257 CSP vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia

všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

12. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. (pozri Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autorov Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., C. H. BOECK 2016, str. 942).

13. Odvolací súd opätovne preskúmal prejednávajúcu vec a na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, a to s prihliadnutím na okolnosti sporu. Procesne úspešný síce v spore bol žalovaný a preto nárok na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol jemu, avšak odvolací súd má za to, že sú tu dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Odvolací súd preskúmal spisový materiál v prejednávanej veci, ako aj súdne rozhodnutia, na ktoré poukázal žalobca vo svojom odvolaní, resp. žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu, a po zvážení relevantných okolností sa priklonil k právnomu záveru, ktorý vyslovil Okresný súd v Prešove v rozsudku č. k. 11C/37/2017-73 zo dňa 16.05.2018 vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania.

14. Je zrejmé, že v sporoch vedených na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 19C/33/2017 (prejednávajúca vec) a 11C/37/2017 ide o nároky na zaplatenie peňažnej sumy titulom nezaplateného nájomného za prenájom lešenia, pričom žalovaná osoba je totožná a dochádza len k zmene osoby na strane žalobcu. V obidvoch prípadoch súdy vychádzali zo skutkových zistení, že v časovej následnosti došlo k uzavretiu nájomných zmlúv, Dohôd o skončení nájmu, a napokon k Dohode o urovaní, na základe ktorej si strany sporu mali konečne usporiadať doterajšie vzájomné práva a povinnosti zo zmluvných vzťahov, vrátane vzťahov z nájomných zmlúv tak, že žalovaný uhradí žalobcovi (D. S.) sumu 45.500 eur a T. E. I. sumu 35.500 eur s tým, že D. S. a T. E. I. vystavia žalovanému kvitancie za účelom výmazu záložných práv, zriadených súdom na základe zabezpečovacích opatrení. V obidvoch sporoch žalovaný oponoval žalobcom tým, že vyššie uvedené peňažné sumy uhradil v hotovosti, čo mali preukazovať fotokópie výdavkových pokladničných bločkov. S tvrdením žalovaného sa nestotožnili v jednotlivých sporoch žalobcovia, ktorí opísali situáciu, keď sa dňa 06.12.2017 stretli so žalovaným za účelom overenia podpisov na dohode o urovaní a kvitanciách a následného vyplatenia príslušných súm na pobočke banky, avšak napokon zo strany žalovaného nedošlo k uskutočneniu peňažných úhrad, nakoľko žalovaný neprišiel za žalobcami do banky. Obaja žalobcovia popierali, že by podpísali výdavkové pokladničné bločky a že by im žalovaný uhradil na účet v banke dlžné čiastky, čo podložili výpisom z bankového účtu z relevantného obdobia. Mali podozrenie, že žalovaný si vyhotovil fotografie kvitancií pri ich stretnutí dňa 06.12.2017, a preto z opatrnosti odstúpili od dohody o urovaní a podali trestné oznámenia na žalovaného.

15. Vzhľadom na vyššie zistené skutočnosti o skutkovej obdobnosti prejednávanej veci a veci vedenej pod sp. zn. 11C/37/2017 na Okresnom súde v Prešove, odvolací súd považoval analogicky za dôvody hodné osobitne zreteľa okolnosti, že žalovaný skutočne dlhoval žalobcovi nájomné, ktoré bolo uplatnené touto žalobou a k zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, ktorý ju zobral späť vzhľadom na právny názor súdu v obdobných veciach, ktorý zamietal žaloby len preto, že po podaní žaloby strany uzavreli iný právny vzťah dohodou o urovaní. Odvolací súd ďalej nepovažoval za veľmi pravdepodobné, že ak by k výplате dlžnej sumy v skutočnosti došlo, že by žalobca na žalobe trval a podal by na neho aj trestné oznámenie. Je zrejmé, že suma 45.500 Eur je vysoká a je preto nepravdepodobné, že by si ju žalobca ponechal v hotovosti, ale naopak pravdepodobnejšie z hľadiska bezpečnosti je, že by si ju vložil na peňažný účet, čo však výpis z účtu, ktorý predložil žalobca, nepotvrďuje. Žalovaný disponuje len kópiou pokladničného výdavkového dokladu, na ktorom je síce podpis žalobcu ako príjemcu príslušnej sumy, ale je všeobecne známe, že na kópiu dokladu sa dá technicky preniesť podpis z iného dokladu, preto hodnoverným dokladom preukazujúcim výplatu peňažných prostriedkov je originál príslušného dokladu a súd nepovažuje za logické, že by žalovaný ako podnikateľ sa uspokojil s tým, že žalobca mu vydal len kópiu pokladničného dokladu a originál si ponechal sám, keď výdavkový pokladničný doklad slúži predovšetkým pre platiteľa, teda v danom prípade pre žalovaného. Tomu, že žalobca trval na spôsobe úhrady sumy v zmysle dohody o urovaní na jeho peňažný účet, zodpovedá

aj text kvitancie, v ktorej sa spomína, že peniaze boli vyplatené skutočne na jeho peňažný účet, teda neuvádza sa tam platba v hotovosti ako ju podľa žalovaného realizoval. Napokon odvolací súd poukazuje na záznam Okresného úradu odboru katastrálneho v Prešove zo dňa 17.01.2018, z ktorého vyplýva, že žalovaný sa dostavil za účelom nahliadnutia do spisu týkajúceho sa kvitancií a do 2 minút od príchodu do kancelárie mal originál týchto listín - kvitancií, ktoré boli vystavené žalobcom a T. E. I., zo spisu zobrať.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie vo výroku III. zmenil podľa § 388 tak, že stranám sporu náhradu trov prvoinstančného konania nepriznal.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 389 ods. 1 v spojení s § 257 CSP. V danej veci odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní proti rozhodnutiu o trovách prvoinstančného konania prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa na základe vlastnej úvahy. Z uvedeného dôvodu by odvolací súd nepovažoval za spravodlivé, pokiaľ by zaviazal žalovaného ako stranu neúspešnú v odvolacom konaní na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

18. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).